

प्रभूतं विमलं सारं समाराध्यं परमसुखं विन्यस्य
आधारशक्त्यादि अं सूर्यमण्डलाय द्वादशकला-
त्मने नमः इत्यन्तं विन्यसेत् । तथा च निबन्धे ।
“पोठे क्लृप्ते च प्रथमं दिक्षु मध्ये च संयजेत् ।
प्रभूतं विमलं सारं समाराध्यमनन्तरम् ॥
परमादि सुखं पोठं स्वविम्बान्तं प्रकल्पयेत् ॥”
ततः केशरेषु मध्ये च वां दौसायै नमः ॥
एवं वां सूक्ष्मायै वं जयायै वं भद्रायै वं
विभूतये वां विमलायै वां अमोघायै वं विद्यु-
तायै वः सर्वतोमुख्ये । तथा च निबन्धे ।
“दौसा सूक्ष्मा जया भद्रा विभूतिर्विमला पुनः
अमोघा विद्युता सर्वतोमुखी पोठशक्तयः ॥
दौसदौषशिखाकारान् बीजन्यासान् विदुः
क्रमात् ।
अक्लोवज्जलितयस्त्रान् बिन्दुग्निसंयुतान् ॥”
तदुपरि ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाय सौराय योग-
पीठाय नमः । यथा च शारदायाम् ।
“वदेत् पदं चतुर्थन्तं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ।
सौराय योगपीठाय नमः पदमनन्तरम् ॥
पीठमन्त्रोऽयमाख्यातो दिनेशस्य जगत्पतेः ॥”
ततः ऋष्यादिन्यासः । शिरसि देवभागऋषये
नमः । मुखे गायत्रीच्छन्दसे नमः । हृदि
आदित्याय देवतायै नमः । निबन्धे ।
“देवभागो मुनिः प्रोक्तो गायत्रीच्छन्द ईरितम्
आदित्यो देवता प्रोक्तो दृष्टादृष्टफलप्रदः ॥”
ततः कराङ्गन्यासी । सत्याय तेजोज्ज्वलामणे
हुं फट् स्वाहा अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । एवं ब्रह्मणे
१० तर्जनीभ्यां स्वाहा । विष्णवे १० मध्यमाभ्यां
वषट् । रुद्राय १० अनामिकाभ्यां ह्रम् । अग्नये
१० कनिष्ठाभ्यां वीषट् । सर्वाय १० करतल-
पृष्ठाभ्यां फट् । एवं हृदयादिषु । तथा च
शारदायाम् ।
“सत्याय हृदयं प्राक्तं ब्रह्मणं शिर ईरितम् ।
विष्णवे स्वाच्छिखावर्धं रुद्राय परिकीर्तितम् ॥
अग्नये नेत्रमाख्यातं सर्वायास्त्रमुदीरितम् ।
तेजोज्ज्वलामणे हुं फट् हिठान्ताः परिकी-
र्तिताः ॥”
ततो मूर्त्तिन्यासः । यथा शिरसि ॐ आदि-
त्याय नमः । मुखे एं रवये । हृदये जं भानवे ।
गुह्ये ईं भास्कराय । चरणयोः अं सूर्याय ।
तथा च निबन्धे ।
“आदित्यं विन्यसेन्मूर्त्तिं रविं सुखगतं न्यसेत् ।
हृदये भानुनामानं भास्करं गुह्यदेशतः ।
सूर्यं चरणयोरन्येष्टे ह्रस्वः सत्यादिपञ्चभिः ॥”
ततो मन्त्रन्यासः । शिरशि ॐ ॐ नमः । मुखे
ॐ ह्र नमः । कण्ठे ॐ णि नमः । हृदि ॐ सू
नमः । कुक्षौ ॐ थ्ये नमः । नाभौ ॐ आ
नमः । लिङ्गे ॐ दि नमः । पादयोः ॐ त्य
नमः । तथा च ।
“मूर्त्तिस्य कण्ठहृदयकुक्षिनाभिध्वजाङ्गिषु ।
मन्त्रवर्णाश्रयेदष्टौ प्रत्येकं प्रणवादिक्ताम् ॥”
ततो ध्यानम् ।

“रक्ताजयुग्माभयदानहस्तं
केयरहाराङ्गदकुण्डलायम् ।
मार्गिकमौलिं दौननाथमोडे
बभ्रुककान्तिं विलसत्त्रिनेत्रम् ॥”
एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य अर्घ्यस्थापनं कृत्वा
गुरुपंक्तिं संपूज्य पोठपूजां कुर्यात् । ततः खं
खसोक्ताय नमः । इति मन्त्रेण मूर्त्तिं संकल्प्य
पुनर्ध्यात्वा आवाहनादिपञ्चपुष्पाञ्जलिदान-
पर्यन्तं विधायारणपूजामारभेत् । तथा च
निबन्धे ।
“तारादि खं खसोक्ताय मनुना मूर्त्तिकल्पना
साक्षिणं सर्वलोकानां तस्मात्मावामाङ्ग पूजयेत्”
केशरेष्वन्यादिकोणेषु मध्ये दिक्षु च सत्याय
तेजोज्ज्वलामणे हुं फट् स्वाहा हृदयाय नमः ।
एवं ब्रह्मणे शिरसे स्वाहा । विष्णवे शिखायै
वषट् । रुद्राय कवचाय ह्रम् । अग्नये नेत्रत्रयाय
वीषट् । सर्वाय अस्याय फट् । दिक्पत्रेषु
पूर्वादि ॐ आदित्याय नमः । एवं एं रवये
जं भानवे ईं भास्कराय । विदिकपत्रेषु
अन्यादि ॐ उषायै पं प्रज्ञायै पं प्रभायै सं
सम्यायै । तथा च ।
“अङ्गानि पूजयेदादौ दिक्पत्रेष्वर्कमूर्त्तयः ।
आदित्याद्यास्तसोऽङ्गाः शक्तयः कोण-
पत्रगाः ॥
स्वस्वनामादिवर्णाः स्युस्तासां बीजान्यनुक्रमात्
उषा पञ्चा प्रभा मन्त्रा शक्तयः परिकीर्तिताः ॥”
ततः पत्राग्रेषु ब्राह्माद्याः संपूज्य पुरतोऽरुण-
मर्चयेत् । तथा च शारदायाम् ।
“पत्राग्रसंस्था ब्राह्माद्याः पुरतोऽरुणमर्चयेत्”
तद्वाङ्मे चन्द्रादीन् पूजयेत् । यथा चन्द्राय नमः
एवं मङ्गलाय बुधाय हस्तस्यतये शक्राय शनैश्च-
राय राहवे केतवे । तथा च शारदायाम् ।
“चन्द्रादीन् पूजयेत्पश्चात् शनैश्चानष्टौ ततो वरुणः ॥”
ततः इन्द्रादीन् वज्रादींश्च सम्पूज्य धूपादि
विसर्जनान्तं कर्म समापयेत् । अस्य पुरश्चरण-
मष्टलक्षजपः । तथा च ।
“वसुलक्षं जपेन्मन्त्रं समिद्धिः क्षौरशाखिनाम् ।
तत्सहस्रं प्रजुहुयात् क्षौराक्षाभिर्जितेन्द्रियः ॥”
वाचनिक एवाष्टसहस्रहोमः ॥ मन्त्रान्तरं यथा
“आकाशमग्निदीर्घेन्दुसंयुतं भुवनेश्वरी ।
सर्गान्वितो भृगुर्मानोस्त्राक्षरोऽयं समीरितः ॥”
ह्रीं ह्रीं सः । अस्य पूजाप्रयोगः । प्रातः-
कल्यादिपूर्वमन्त्रोक्तपीठन्यासं विधाय पूर्वोक्तं
ऋष्यादिन्यासं कुर्यात् । ततो मन्त्रन्यासः ।
यथा आधारादिपादपर्यन्तं ह्रीं नमः । कण्ठा-
दाधारपर्यन्तं ह्रीं नमः । मूर्त्तादिकण्ठपर्यन्तं
सः नमः । शारदायाम् ।
“आधारादिपादान्तं कण्ठादाधारकावधि ।
मूर्त्तादिकण्ठपर्यन्तं क्रमाच्चोच्चयं न्यसेत् ॥”
ततः कराङ्गन्यासी । ह्रीं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
ह्रीं तर्जनीभ्यां स्वाहा । ह्रं मध्यमाभ्यां वषट्
ह्रं अनामिकाभ्यां ह्रं । ह्रीं कनिष्ठाभ्यां

वीषट् । ह्रः करतलपृष्ठाभ्यां फट् । एवं हृदया-
दिषु । तथा च निबन्धे ।
“षड्दीर्घभाजा मध्ये न बीजनाङ्गानि कल्पयेत् ॥”
ततो ध्यानम् ।
“रक्ताब्जुजासनमशेषगुणैकसिन्धुं
भानुं समस्तजगतामधिपं भजामि ।
पद्मदयाभयवरान् दधत् करान्जै-
र्माशिकमौलिमरुणाङ्गरुचिं त्रिनेत्रम् ॥”
एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य अर्घ्यस्थापनं कृत्वा
पूर्वोक्तक्रमेण पीठपूजां विधाय चूर्त्तमन्त्रेण
मूर्त्तिं संकल्प्य पुनर्ध्यात्वा आवाहनादिपञ्चपुष्पा-
ञ्जलिदानपर्यन्तं विधायारणपूजामारभेत् ।
अग्निनिर्घृतिवायुशानेषु मध्ये दिक्षु च ह्रीं
हृदयाय नमः इत्यादिना पूजयेत् । पत्रेषु चन्द्रा-
दीन् पूजयेत् । ततः इन्द्रादीन् वज्रादींश्च पूजयेत्
ततो धूपादिविसर्जनान्तं कर्म समापयेत् ।
अस्य पुरश्चरणं द्वादशलक्षजपः । तथा च ।
“भानुलक्षं जपेन्मन्त्रमाग्रेण च दशांशतः ।
तिलैर्वा मधुरासिक्तैर्जुहुयाद्भित्तिन्द्रियः ॥”
मन्त्रान्तरम् ।
“आकाशमग्निपवनसत्यान्तार्घ्यश्रिबिन्दुमत् ।
मार्त्तण्डभैरवं नाम बीजमेतदुदाहृतम् ॥
पुटितं विम्बबीजेन सर्वकामफलप्रदम् ॥”
विम्बबीजमाह ।
“टान्तं दहननेत्रेन्दुसहितं तदुदाहृतम् ॥”
टिं ह्रीं ह्रीं टिम् । अस्य पूजाप्रयोगः । प्रातः-
कल्यादिपूर्ववत् एतन्मन्त्रोक्तपीठन्यासान्तं कर्म
विधाय ऋष्यादिन्यासं कुर्यात् । ततो मूर्त्ति-
न्यासः । टुं सूर्याय नमोऽङ्गुष्ठयोः । टिं भास्कर-
राय नमस्तर्जनीयोः । टुं भानवे नमः मध्य-
मयोः । ठे रवये नमोऽनामिकयोः । ठौं
दिवाकराय नमः कनिष्ठयोः । ततः शिरसि
वदने हृदये गुह्ये पाददेशेषु तास्तत्तद्बीजा-
दिका न्यसेत् । तथा च निबन्धे ।
“पञ्चङ्गसाङ्गबीजेन पञ्चमूर्त्तिः प्रविन्यसेत् ।
अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं अङ्गुलिषु क्रमादिमाः ॥
सूर्यस्तु भास्करो भानुस्ततो रविदिवाकरौ ।
शिरोवदनहृदगुह्यपाददेशेषु ताः क्रमात् ॥”
ततः कराङ्गन्यासी । ट्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ट्रौं
तर्जनीभ्यां स्वाहा । ट्रूं मध्यमाभ्यां वषट् ।
ट्रौं अनामिकाभ्यां ह्रम् । ट्रौं कनिष्ठाभ्यां
वीषट् । एवं हृदयादिषु । ट्रां हृदयाय नमः
इत्यादि । तथा च निबन्धे ।
“दीर्घयुक्तेन बीजेन नेत्रान्ताङ्गानि विन्यसेत्”
ततो मूलबीजेन व्यापकं कृत्वा ध्यायेत् । तथा
च ।
“व्यापकं मूलबीजेन कुर्वीत तदनन्तरम् ।”
ध्यानम् ।
हेमाश्रोजप्रबालप्रतिमनिजश्चिं चारु-
स्वहाङ्गपद्मी
चक्रं शक्तिं सपाशं शृङ्गमतिक्रिचिरामल-
मालां कपालम् ।